

Tiếng hát

>> TIẾN CƯỜNG

Anh đặt tiếng hát em vào giữa đồi xanh
Con gió nhẹ hôn bờ mi thật mỏng
Tâm xuân chúm chím nắng
Khẽ căng ra như phút đợi chờ
Phía trong lời thơ
Tán lá xanh đẩy đưa võng nhạc
Như lời ru muôn đời tình yêu...

Mắt tiên rơi hay tiếng hát em rơi
Hồ Núi Cốc trong ngày trong đêm mãi
Chuyện tình xưa sóng đang vẽ lại
Chẳng níu ta say bằng nét ngài xuân
Tiếng gió xa tình tựa tiếng lá gần
Sỏi chung chinh để mắt hồ biêng biếc
Nàng Cốc ơi có sầu dâng hoài tiếc
Hắn thấy vui khi ta viết nhạc tình yêu
Chàng Công ơi dẫu có đau khổ nhiều
Cất tiếng cười vì đôi mắt người yêu ta quá đẹp
Huyền thoại xưa hiện thực nay nối ghép
Gắn bó này xin được bồi vết đứt chia ly!

Tiếng hát em như sứ giả mùa xuân
Cỏ cây xưa đổi mùa đang thiếp
Bật mắt non lú ló đầu cành
Người yêu ơi cho đôi vay hơi thở
Vay mùa mê nơi đây mắt trong ngần.

Thả vào núi vào sông vào cỏ cây đất đá lời thương
Được khoảng trời đang xuân ấm áp
Và đôi ta viết tiếp
Chuyện hồ núi bên nhau muôn kiếp không đời.

